

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: I. Galindo Martín и G. von Rintelen)

Встъпила страна в подкрепа на жалбоподателя: Френска република (представители: D. Colas и A. Daly)

Диспозитив

- 1) Отхвърля жалбата.
- 2) Осъжда Кралство Испания да заплати съдебните разноски.
- 3) Френската република понася направените от нея съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 381, 16.11.2015 г.

Решение на Съда (втори състав) от 8 февруари 2017 г. (преюдициално запитване от Cour d'appel de Paris — Франция) — Carrefour Hypermarchés SAS/ITM Alimentaire International SASU

(Дело C-562/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Сравнителна реклама — Директива 2006/114/ЕО — Член 4 — Директива 2005/29/ЕО — Член 7 — Обективно сравняване на цените — Заблуждаващо бездействие — Реклама, в която се сравняват цените на стоки, продавани в различни по големина и по формат магазини — Законосъобразност — Съществена информация — Степен и носител на информацията)

(2017/C 104/28)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour d'appel de Paris

Страни в главното производство

Жалбоподател: Carrefour Hypermarchés SAS

Ответник: ITM Alimentaire International SASU

Диспозитив

Член 4, букви а) и в) от Директива 2006/114/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2006 година относно заблуждаващата и сравнителната реклама, във връзка с член 7, параграфи 1—3 от Директива 2005/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 11 май 2005 година относно нелоялни търговски практики от страна на търговци към потребители на вътрешния пазар и изменение на Директива 84/450/ЕИО на Съвета, Директиви 97/7/ЕО, 98/27/ЕО и 2002/65/ЕО на Европейския парламент и на Съвета, и Регламент (ЕО) № 2006/2004 на Европейския парламент и на Съвета („Директива за нелоялни търговски практики“), трябва да се тълкува в смисъл, че рекламата като разглежданата в главното производство — в която се сравняват цените на стоки, продавани в различни по големина или по формат магазини, когато тези магазини са част от дистрибуторски фирми, всяка една от които притежава гала от различни по големина и по формат магазини, и рекламодателят сравнява цените в по-големи или с по-висок формат магазини от дистрибуторската си фирма с такива, взети от по-малки или с по-нисък формат магазини от конкурентни дистрибуторски фирми — би могла да е недопустима по смисъла на първата от посочените разпоредби освен ако потребителите са уведомени ясно със самото рекламно съобщение, че сравнението е между цени, взети от по-големи или с по-висок формат магазини от дистрибуторската фирма на рекламодателя, и цени, взети от по-малки или с по-нисък формат магазини от конкурентни дистрибуторски фирми.

Запитващата юрисдикция следва да прецени дали такава реклама е допустима, да провери дали с оглед на обстоятелствата в конкретния случай разглежданата в главното производство реклама не нарушава изискването за обективност на сравнението и/или дали не разкрива заблуждаващ характер, от една страна, като вземе предвид как тя се възприема от средния потребител, който е относително осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен, и от друга страна, като отчете съдържащите се в салата реклама сведения по-специално за това от какви магазини от дистрибуторската фирма на рекламодателя и от конкурентни дистрибуторски фирми са взети цените, които се сравняват, както и всички останали елементи на рекламата.

⁽¹⁾ ОВ С 27, 25.1.2016 г.

Решение на Съда (трети състав) от 9 февруари 2017 г. (преюдициално запитване от Tribunal de première instance francophone de Bruxelles — Белгия) — Raffinerie Tirlemontoise SA/État belge

(Дело C-585/15) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Захар — Налози върху производството — Изчисляване на средната загуба — Изчисляване на налозите върху производството — Регламент (ЕО) № 2267/2000 — Валидност — Регламент (ЕО) № 1993/2001 — Валидност)

(2017/C 104/29)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Страни в главното производство

Жалбоподател: Raffinerie Tirlemontoise SA

Ответник: État belge

Диспозитив

- 1) Член 33, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2038/1999 на Съвета от 13 септември 1999 година относно общата организация на пазарите в сектора на захарта трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на изчисляването на средната загуба общата сума на действителните разходи, свързани с възстановяванията при износ на продукти, за които се прилага тази разпоредба, следва да се раздели на цялото изнесено количество от тези продукти, независимо дали действително са били изплатени възстановявания за това количество.
- 2) Член 33, параграф 2 от посочения регламент трябва да се тълкува в смисъл, че за целите на определянето на общата сума на налозите върху производството следва да се вземе предвид средната загуба, изчислена като общата сума на действителните разходи, свързани с възстановяванията при износ на продукти, за които се прилага тази разпоредба, се раздели на цялото изнесено количество от тези продукти, независимо дали действително са били изплатени възстановявания за това количество.
- 3) Регламент (ЕО) № 2267/2000 на Комисията от 12 октомври 2000 година за определяне на размера на налога върху производството и коефициента на допълнителния налог в сектора на захарта за пазарната 1999/2000 година и Регламент (ЕО) № 1993/2001 на Комисията от 11 октомври 2001 година за определяне на размера на налога върху производството в сектора на захарта за пазарната 2000/2001 година са невалидни.

⁽¹⁾ ОВ С 38, 1.2.2016 г.